

skulle vi acquiescere derved, og der er ikke nogen Nødvendighed for, at vi tage den Ting op til Prøvelse. Jeg synes, at det var det rigtigste, at ethvert Valg skulde godkendes af Landstinget. — Den ærede Ordfører har ikke udtalt noget til min Bemærkning om den Betydning, som det kan faa med Hensyn til den Stemmesforstel, der viser sig ved Godkendelsen eller Underkendelsen. Medens jeg altsaa mener, at det er selve Godkendelsen, der skal vedtages, mener den ærede Ordfører derimod, at det er Kassationen, Underkendelsen, der skal vedtages. — Ganste anderledes stiller det sig naturligvis, naar et Medlems Valg en Gang er bleven godkendt, og der saa bag efter indtræder Omstændigheder, der bevirke, at hans Mandat maa ophøre, hvilket Landstinget saa ogsaa skal afgøre. Da maa naturligvis denne Beslutning tages som en almindelig Beslutning efter de almindelige Regler. Tvivlsomt kan det naturligvis være, hvis Valget i sin Tid er blevet godkendt under vildfarende Forudsætninger, fordi der er lagt Skjul paa eller ikke kommet frem visse Omstændigheder, der burde medføre Kassation. Det skal jeg dog ikke komme ind paa; men en saadan indtrædende Begivenhed maa ogsaa medføre, at Spørgsmaalet bliver forelagt Landstinget, og naar Landstinget skal tage sin Beslutning, maa det være med over Halvdelen af Stemmerne.

Ordføreren (Steffensen): Jeg finder ikke Anledning til videre at fortsætte Debatten om det Spørgsmaal, som det ærede kjøbenhavnske Medlem (Oct. Hansen) har rejst. Jeg tror ikke, at vi komme hinanden nærmere, og de forskellige Synspunkter have vi jo faaet tilstrækkelig frem. — Jeg skal derfor blot gøre en Bemærkning til det Ved Medlem for 9de Kreds (Stilling) med Hensyn til Spørgsmaalet om Protokollens Førelse. Udvalget har fastholdt, at en Protokol skal føres af Sekretærerne; men det har paa anden Maade ordnet det saaledes, at denne Protokol kan føres saa korthattet, det skal være. Der er ikke noget til Hinder for, at denne Protokol indskrænker sig til f. Eks. at nævne de Sager, der komme til Behandling. Vi have navnlig strøget alle de Bestemmelser, hvorefter der hidtil skulde opføres i Protokollen en Række Navne f. Eks. paa dem, der forlangte Afslutning af Forhandlingen o. s. v., Grunden til, at vi have bibeholdt Protokollen og vedblivende ladet den føre af Sekretærerne, er altsaa den, at saaledes som det nu herefter er ordnet, kan det ikke være nogen væsentlig Ulempe for Sekretærerne. Det er ikke hensigtsmæs-

sig, at Protokollen er ordnet saaledes, som Tilfældet er nede i Folketinget, hvor den føres af en af Folketingets Revisionsassistenten, hvorefter den fremlægges i næste Møde. Da skulle Medlemmerne komme med Indsigelser, ellers betragtes Protokollen som godkendt. Jeg tror ikke, at man derved opnaar det, som, efter at der er indført stenografisk Beretning om, hvad der er passeret i Tinget, er den egentlige Betydning af en saadan Protokol. Efter min Mening er den væsentlige Betydning af en saadan Protokols Førelse den, at der kan indtræffe Tilfælde, hvor et Medlem ikke kan komme til at udtale sig og gøre gældende noget, som han mener bør siges, naar han ikke har den Udvej at kunne forlange Ordet i Anledning af Protokollens Oplesning, som det plejer at hedde. Det kan f. Eks. være Tilfældet, naar et Medlem mener, at der i det forrige Møde er slet noget, som er fuldstændig urigtigt eller ulovligt, f. Eks. at en Afstemning er betragtet som en Vedtagelse, uagtet den egentlig er en Forkastelse eller andet slikt. Der er da egentlig ikke nogen anden Vejlighed til at faa dette gjort gældende end ved Protokollens Oplesning; thi Formanden kan, naar man kommer frem med det straks, ganste kort afvise det og sige: den Sag er afgjort. Over for en saadan Optræden kan det blive nødvendigt, at man har en Udvej til at kunne faa sagt netop det, man mener bør siges. Derfor have vi beholdt Protokollen og nogen stor Ulempe tror jeg ikke, det nu kan være at føre den.

J. Pedersen: Med Hensyn til det første af de rejste Spørgsmaal maa jeg erklære mig enig med det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Oct. Hansen). Jeg tror ikke, at Udvalgets Opfattelse er den rigtige. Saaledes som den paagældende Bestemmelse i Grundloven er affattet, forekommer det mig aldeles utvivlsomt, at den forudsætter en Afstemning i Tinget over det enkelte Valgs Gyldighed, men en saadan Afstemning vil der aldeles ikke være Anledning til at foretage, naar man gaar den Vej, som nu er foreslaet. Saa vil det Udvalg, der har med det paagældende Valg at gøre, blot se Papirerne igennem, og derefter meddele, naar der intet er i Vejen, at der ikke er Anledning til at foretage videre. En saadan formelig Afstemning har jo dog ogsaa været det almindelige, saa vidt jeg ved. Endnu vil jeg tilføje, at den ærede Ordfører ikke har gjort nogen som helst Bemærkning til den Indvending, som blev fremsat af det ærede Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) mod Bestemmelsen i § 44, hvori det hedder: „Naar